

[Aksel Larsen.]

gå imod! Ja, det er ord til andet det argument, Mendès-France benyttede i den franske nationalforsamling, det er det samme argument, regeringerne benytter i alle Atlantpagtlandes parlamenter i disse dage. Men derved bevises jo dets uholdbarhed. Tilbage bliver den ynkelige undskyldning, at selvom Danmark går imod, ja, selvom vi siger nej i NATO-rådet til en indbydelse til Vesttyskland, vil det alligevel blive genoprustet. Må jeg spørge: Er det en begrundelse for, at vi overhovedet skal give den nye tyske militarisme vor velsignelse med på vejen? Vi ved udmærket, at Vesttysklands og Amerikas militarister og kapitalister er fast besluttet på at opruste Vesttyskland, og at de også har særlige kapitalistiske grunde dertil. Derom vidner en udtalelse af den amerikanske nationaløkonom Elliot Janeway, som på et møde i USAs handelskammer den 13. oktober udtalte:

„Den tyske genoprustning vil fremkalde et nyt boom“ — altså en ny kapitalistisk højkonjunktur — „i den amerikanske økonomi, fremfor alt i metalindustrien.“

Der er ingen grund til, at Danmark skal spænde sig for den internationale rustningskapitals vogn. Der er tværtimod grund til, at Danmark siger nej, fordi et sådant nej kan give en pause, kan give mulighed for og anledning til, at forhandlingsvejen påny prøves, sådan som det med støtte af bl. a. den vesttyske arbejderbevægelse er foreslået af Sovjetunionen gennem hr. Molotovs udtalelser i Berlin.

Endelig, og det er vel det sidste, siger udenrigsministeren:

„Tanken om en tysk genoprustning vil rent følelsesmæssigt støde på modstand hos de fleste danske“,

men

„hvad skulle egentlig berettigg os til at mene, at disse følelser er mindre stærke i de andre lande, som er deltagere i den ordning, der nu er opnået? Det er utænkeligt, at befolkningerne i Norge, i Holland, i Belgien, i Luxembourg, i Frankrig og i Storbritannien følelsesmæssigt skulle være anderledes stillet end vi her i Danmark.“, hvorpå han tilføjer med udenrigsministeriel vægt:

„Men alle disse lande går ind for oprettelsen af den ny ordning.“

Nej, det gør de ikke. Men det ser ud til, at disses landes regeringer og parlamentsflertal i den hast, hvormed det hele søges jaget igennem, går ind for Londonplanen om tysk genoprustning. Folkene gør det ikke. De har nemlig ikke glemmt, hvad tysk militarisme betyder; deres forstand og følelser er som det danske folks forstand og følelser; de godkender ikke regeringernes ja, de vil, at der siges nej.

Hverken regeringen, det udenrigspolitiske nævn eller folketingsflertallet har fået mandat fra vælgerne til at godkende det, som her foreslås fra regeringens side. En sådan afgørelse kan kun træffes af det danske folk. Regeringen og de tre partier, som i dag har glemt deres bitre og ubodelige uenighed fra september, ved så udmærket vel, at befolkningen ønsker denne sag lagt ud til befolkningens afgørelse gennem en folkeafstemning.

Danmark bør svare nej i Paris på fredag. Et dansk nej vil åbne mulighed for og give tid til nye forhandlinger om Tysklands-spørgsmålet, forhandlinger om, hvordan Tysklands enhed kan tilvejebringes med demokratiske garantier, med frie valg og med varig udryddelse af den tyske militarisme. Disse forhandlinger vil samtidig kunne føre til en international afspænding i stedet for kaprustninger og til et værn for freden i Europa gennem organisering af et virkelig kollektivt sikkerhedssystem.

Folketinget og regeringen har allerede modtaget hundredvis af henvendelser fra alle egne af Danmark og fra alle kredse af befolkningen, kredse, som forenes i det berettigede krav, at denne sag ikke afgøres, uden at folket høres. Der er tid endnu, den eventuelle afgørelse i Paris på fredag bliver foreløbig og ikke endelig; det drejer sig om en indbydelse, ikke om optagelse af Vesttyskland i Atlantpagten, og hvis regeringen ikke vil sige nej, burde den i det mindste — derom er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) — også med henvisning til, at de oplysninger, der indtil nu foreligger, ikke er fyldestgørende, kræve udsættelse af indbydelsen til Vesttyskland.

Hvis der er nogen i folketinget, der er i tvivl om, hvilket svar der vil blive Dan-